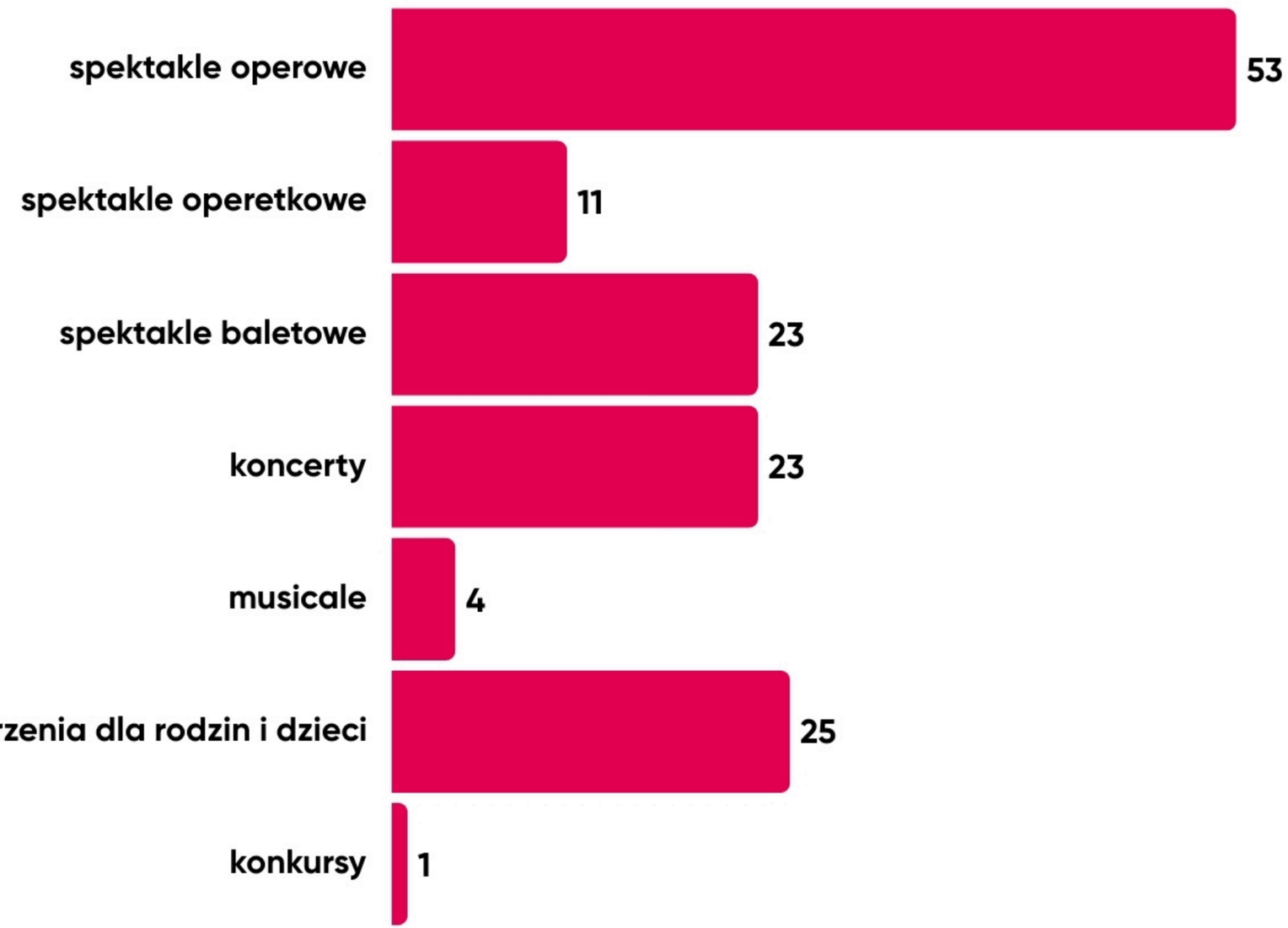
Podsumowanie sezonu 2024/25 w Operze Krakowskiej

INSTYTUCJA KULTURY WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO

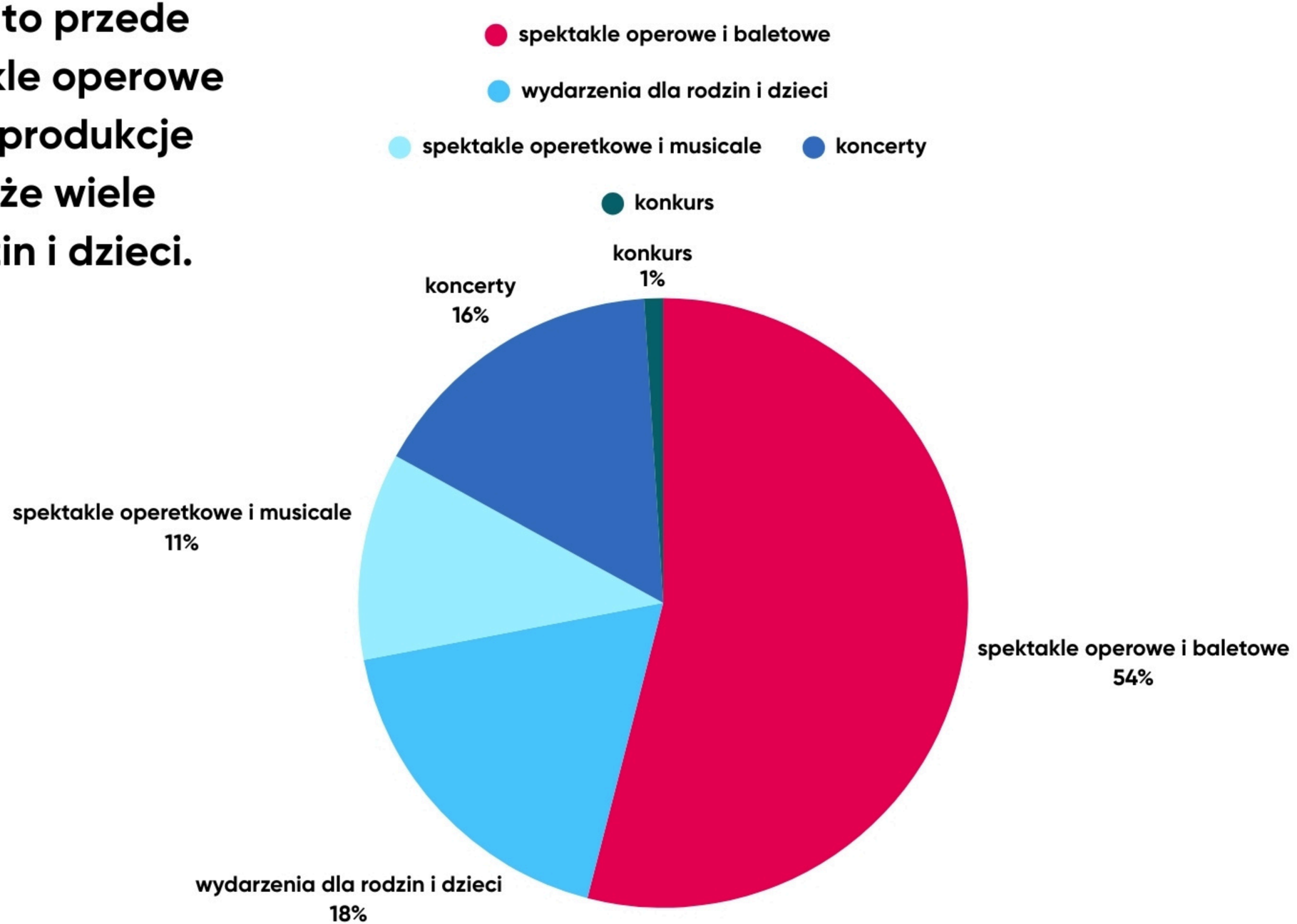
OPERA KRAKOWSKA

MAŁOPOLSKA

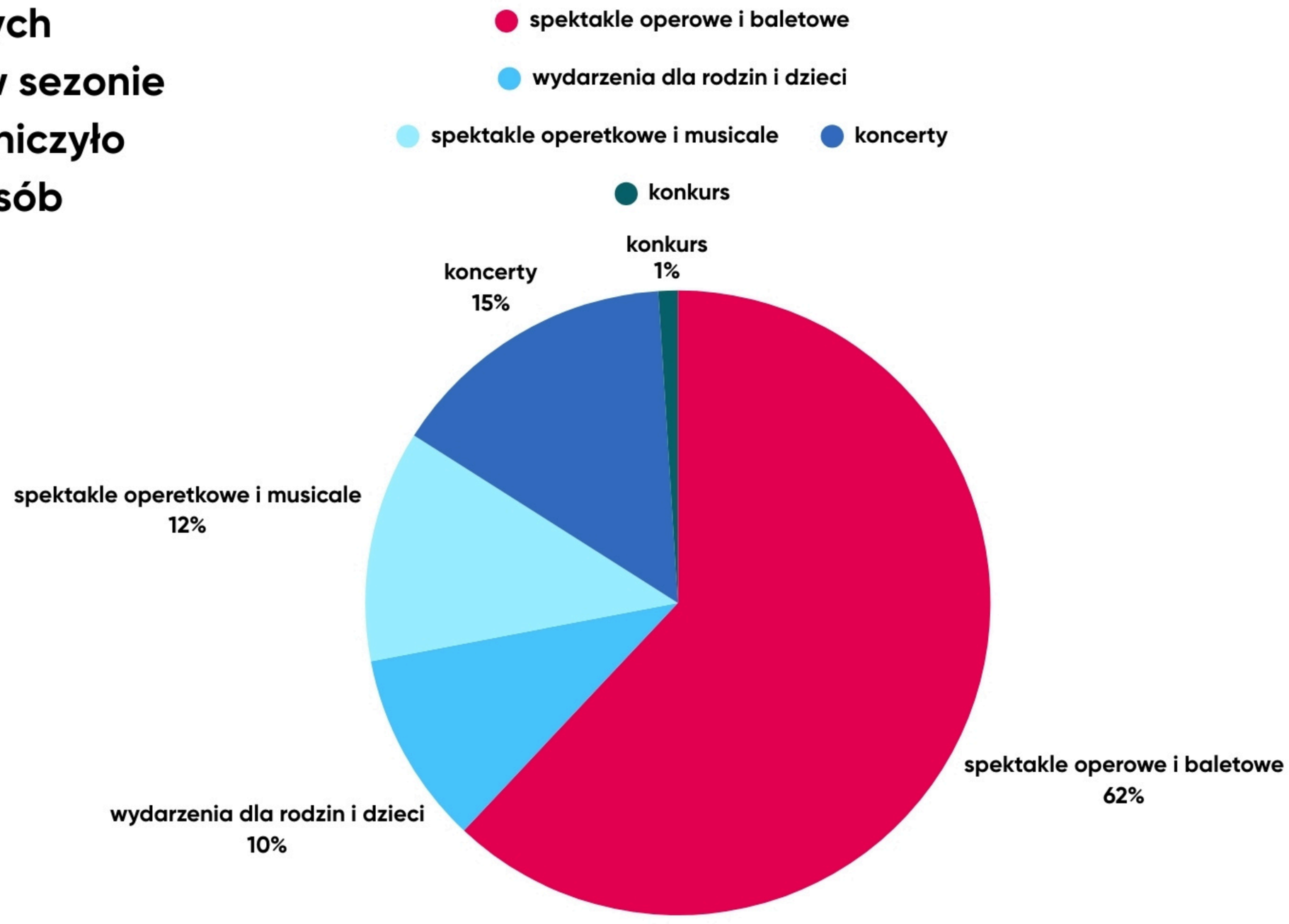
Od września do czerwca odbyło się 140 wydarzeń na scenach dużej i kameralnej

Opera Krakowska to przede wszystkim spektakle operowe i baletowe, w tym produkcje premierowe. A także wiele wydarzeń dla rodzin i dzieci.

Łącznie w naszych wydarzeniach w sezonie 2024/25 uczestniczyło ok. 90 tysięcy osób

Artyści gościnni w sezonie 2024/2025

soliści m. in. Rafał Bartmiński, Jakub Borowczyk, Joanna Dobrakowska, Adrian Domarecki, Stepan Drobit, Jakub Foltak, Marcin Franc, Wanda Franek, Joanna Freszel, Łukasz Gaj, Vanessa Goikoetxea, Szymon Kobyliński, Szymon Komasa, Sławomir Kowalewski, Andrzej Lampert, Gabriela Legun, Olga Maroszek, Jan Jakub Monowid, Leszek Możdżer, Oksana Nosatova, Aleksandra Olczyk, Aleksandra Orłowska, Olesya Petrova, Edyta Piasecka, Agnieszka Przekupień, Tomasz Rak, Natalia Rubiś, Anastazja Simińska, Rafał Siwek, Paweł Skałuba, Leszek Skrla, Karina Skrzeszewska, Giorgi Sturua, Dominik Sutowicz, Jonathan Tetelman, Jolanta Wagner, Anna Wolfinger, Elżbieta Wróblewska, Mikołaj Zalasiński, Adam Zdunikowski

realizatorzy i twórcy m. in. Svetoslav Borisov, José Maria Florêncio, Domenico Franchi, Luis Gorelik, Wojciech Graniczewski, Michał Klauza, Zygmunt Krauze, Giorgio Madia, Marcin Nałęcz-Niesiołowski, Włodzimierz Nurkowski, Grigor Palikarov, Stefan Sanders, Luigi Scoglio, Ruben Silva, Jarosław Staniek, Dian Tchobanov, Kuba Wnuk, Michał Znaniecki, Andriy Yurkevich

Orkiestra Opery Krakowskiej towarzyszyła uczestnikom jednego z najważniejszych konkursów wokalnych im. Ady Sari w Nowym Sączu, który odbył się 17 - 24 maja 2025

Marta Kluczyńska i Orkiestra Opery Krakowskiej, fot. Kinga Ptak

Nowe spektakle w sezonie 2024/2025

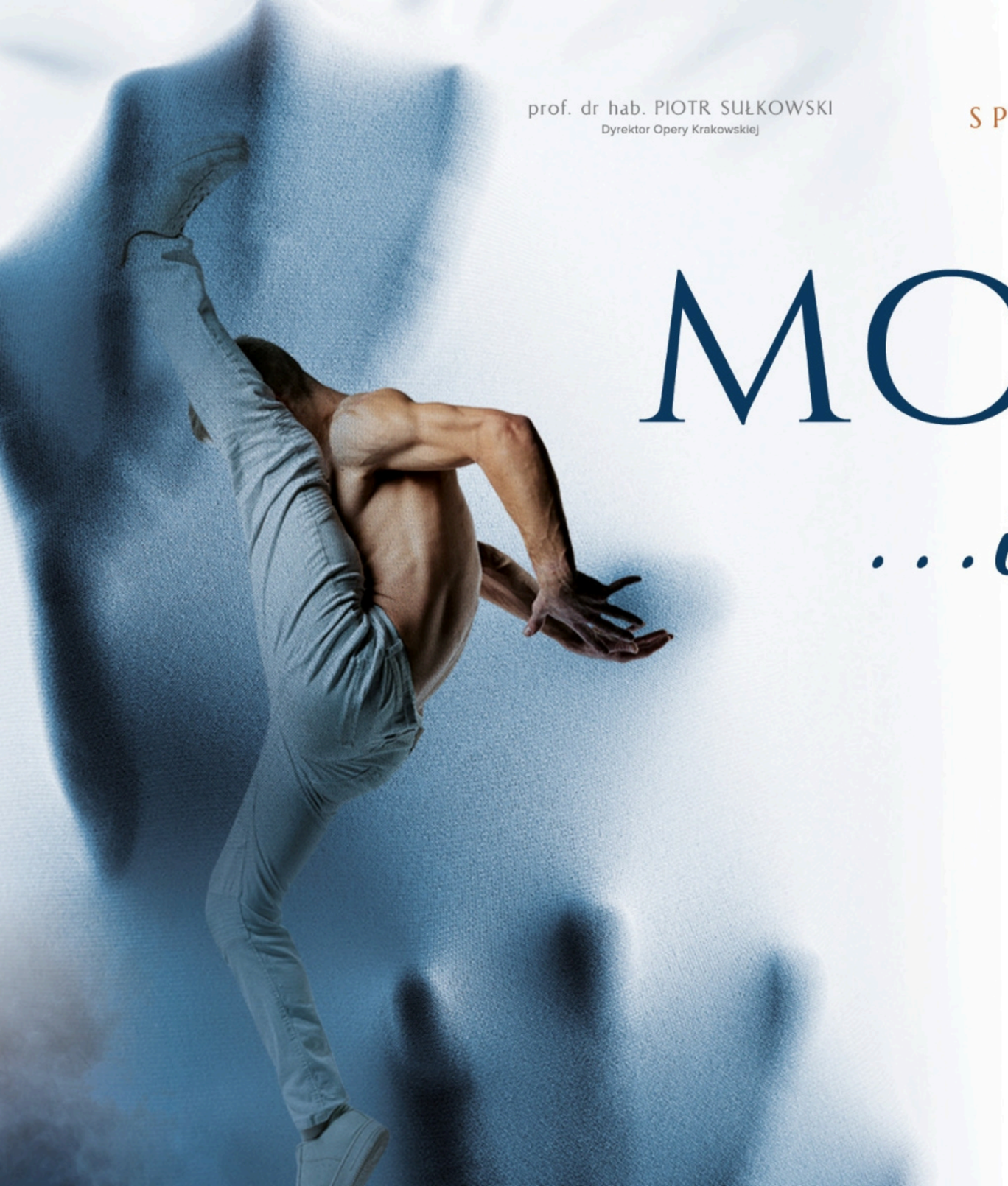
Możdżer... in Blue - premiera 4 października 2024

Bona Sforza - premiera 9 listopada 2024

Nowa opowieść wigilijna - premiera 6 grudnia 2024

Aida - premiera 14 marca 2025

Pierwsza zmarszczka - premiera 9 maja 2025

prof. dr hab. PIOTR SUŁKOWSKI
Dyrektor Opery Krakowskiej

SPEKTAKL BALETU OPERY KRAKOWSKIEJ
DO MUZYKI GEORGE'A GERSHWINA

MOŻDŻER

...in Blue

fortepian – LESZEK MOŻDŻER
ORKIESTRA OPERY KRAKOWSKIEJ

TVP KRAKÓW
Studio S-3 Łęg

4, 5 i 6 PAŹDZIERNIKA
2024 roku

Opera Krakowska
Instytucja Kultury Województwa Małopolskiego
Małopolska
TVP3 Kraków

Andrea Denei i Mizuki Kurosawa, fot. arch. Opery Krakowskiej

Leszek Możdżer, fot. arch. Opery Krakowskiej

fot. arch. Opery Krakowskiej

Zespół Baletowy Opery Krakowskiej poradził sobie z zadaniem znakomicie, choreografia Jarosława Stańka była klarowna i pociągająca, nie popadając jednocześnie we wtórność. Bohaterowie – jak na balet – byli pełnokrwiści i wiarygodni, aż chciało się podążać za opowiadaną przez tancerzy historią. To wszystko bardzo efektownie podkreślała gra świateł. Widowisko skutecznie oderwało mój wzrok od muzyków, w których zazwyczaj się wpatruję.

Jeśli chodzi o kwestie muzyczne, orkiestra pod wodzą Stefana Sandersa wyszła z zadania zwycięsko, chociaż momentami jak dla mnie czuć było zbytnie wychylenie w stronę potężnego XIX-wiecznego brzmienia, co nie dziwi, patrząc na repertuar Opery Krakowskiej, którego trzon stanowi w końcu opera romantyczna.

„Amerykanin w Paryżu" wypadł bardzo zgrabnie, był roztańczony i elegancki. Momentami może brakowało żywszej narracji, która pociągnęłaby za sobą też nieco lżejsze brzmienie, ale mam świadomość, że muzyka była jednym z elementów całego spektaklu, a nie jego jedyną substancją. Zresztą granie w połączeniu z baletem też rządzi się swoimi prawami.

Co do „Rapsodii... " Oczywiście tutaj największą gwiazdą był Leszek Możdżer, chociaż widać było, że nie stara się on wybić na prowadzenie względem orkiestry i tancerzy, wtapiając się w jednolitą warstwę. Możemy mówić więc o prawdziwie kameralnym graniu, mimo bardzo dużego składu.

Szymon Paruzel, „Możdzer... in Blue (Da Ba Dee)", PRESTO

BONA SFORZA

PATRONAT HONOROWY:
ŁUKASZ SMÓŁKA
MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO

PREMIERA OPERY
9 LISTOPADA 2024

OPERA KRAKOWSKA
INSTYTUCJA KULTURY WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO

MAŁOPOLSKA

1025

TEATRO PETRUZZELLI FONDAZIONE

Magdalena Barylak i Janusz Dębowski, fot. arch. Opery Krakowskiej

Zuzanna Caban i Wołodymyr Pańkiw, fot. arch. Opery Krakowskiej

fot. arch. Opery Krakowskiej

Autorem oprawy muzycznej jest Zygmunt Krauze, doświadczony twórca operowy, co zapewnić musiało sukces, nie tylko dlatego, że dzieli on imię z dwiema monarszymi postaciami występującymi w operze. Kompozytor ten wypracował własny, oryginalny język muzyczny, który określa zapożyczonym od Władysława Strzemińskiego mianem unizmu.
Krauze umiejętnie wpłata archaizacje, które nie rażą obcością w zestawieniu z nowoczesnym światem brzmieniowym. Ale ma w tym względzie doświadczenie, albowiem w swoich utworach instrumentalnych jak "Fête galante et pastorale", Suite de danses et de chansons czy "Blanc-rouge" łączy motywy zaczerpnięte z różnych kontekstów historycznych i etnicznych.
A przy tym kompozytor jako twórca operowy nie jest ortodoksyjny, lecz kieruje się potrzebami sceny. Stąd arii królowej Bony i następującemu po niej duetowi z synem, Zygmuntem Augustem nadaje prawdziwie belcantowe oblicze, operując szeroko płynącymi frazami kantylenowej natury.

Michał Znaniecki (...) zaufał muzyce i podąża za jej tokiem, z niej wyprowadzając ruch sceniczny oraz gesty postaci. Uwarunkowane nie tyle psychologicznie, ile rytmem zawartym w partyturze.

Lesław Czapliński, „Muzyczna rehabilitacja Bony Sforzy"

Znakomita jest też muzyka Zygmunta Krauzego, zaprzeczająca tezie, że kompozycje współczesne są za trudne dla „przeciętnego" słuchacza. Ta kompozycja to dramat muzyczny, bardziej w duchu Ryszarda Wagnera i Ryszarda Straussa, niż Albana Berga i Krzysztofa Pendereckiego. To pełen intensywnych motywów muzycznych spektakl ilustrujący osobowości trzech bohaterek, dramatycznie chromatyczny, ale także bardzo liryczny. Kompozytor bawił się też historią, potrafił na przykład sugestywnie wpleść do partytury motywy muzyki dworskiej. Zmysłowo odczytał ją prowadzący orkiestrę Opery Krakowskiej Piotr Sułkowski, prezentując mosiężnie tę kompozycję, z wyczuciem lirycznej frazy, zawsze dbając o piękno brzmienia muzyków.

Tomasz Pasternak, „Trzy oblicza królowej Bony", ORFEO

Toż to nie lada spektakl. Złote klatki jak gwiezdny pył błyskotliwie powiewają w tle, mamy też ducha czasu – hologramowe czwarte ściany, a wszystko to symbolicznie podane na tacy dla widza, jak pozłotko dla sroczki. Melodie płyną tak emocjonalnie, że kadencja od poczucia „och" po pierwszych scenach do wyzwalającego wszelakie spięcia „ożesz", powiedzmy to tak, to rozpływające się w uszach dźwięki o spektrum miłości i nienawiści, życia, śmierci. Idąc na Bonę Sforzę czapkę z głowy zdjęłam, w kieszeń ją chyżo wsadziłam byłam, zdjęłam czapkę z głowy, byleby to usłyszeć i zobaczyć – to też polecam Państwu uczynić.

Karolina Michałowska, „Sztuka życia: Bona Sforza. ANNO MMXXV", TEATR DLA WSZYSTKICH

WOJCIECH GRANICZEWSKI
ANDRZEJ ZARYCKI

NOWA OPOWIEŚĆ WIGILIJNA

OPERA KRAKOWSKA

INSTYTUCJA KULTURY WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO

70 lat

MAŁOPOLSKA

W POSZUKIWANIU ODPOWIEDZI NA PYTANIE

MIEĆ czy BYĆ?

Jarosław Bielecki, fot. arch. Opery Krakowskiej

Paula Maciołek, fot. arch. Opery Krakowskiej

Michał Kutnik, fot. arch. Opery Krakowskiej

Znana i sprawdzona spółka: Wojciech Graniczewski i Andrzej Zarycki zaprosiła w piątek melomanów dużych i małych do Opery Krakowskiej na prapremierę musicalu „Nowa opowieść wigilijna". Tytuł i treść nawiązują do znanej powieści Karola Dickensa. (...) Autor libretta, który także spektakl wyreżyserował, uwspółcześnił więc podstawowe wątki dickensowskie, dołożył puentujące akcję piosenki, a kompozytor oprawił całość muzyką dobrze charakteryzującą poszczególne postaci. Spektakl muzycznie przygotował i sprawnie poprowadził Andrzej Korzeniowski. (...) Całość oglądało się z przyjemnością dzięki ładnej scenografii i kostiumach projektu Bożeny Pędziwiatr, choreografii Wioletty Maciejewskiej i wizualizacjom Małgorzaty Zwolińskiej. (...) Ten spektakl jest i mądry i zabawny, odpowiednio sentymentalny i nieco gorzki zarazem, tak jak pierwowzór Dickensa. Nieco starszym daje wiele do myślenia.

Anna Woźniakowska, „Nowa Opowieść Wigilijna", ANNA O MUZYCE

PREMIERA

14.03.2025

Giuseppe Verdi

AIDA

Rafał Siwek, fot. arch. Opery Krakowskiej

Giorgi Sturua, fot. arch. Opery Krakowskiej

fot. arch. Opery Krakowskiej

Reżyserzy na ogół starają się zafascynować widzów rozmachem i przepychem, często wystawiając dzieło w plenerze, stąd zdarza się, że na scenie pojawiają się nawet żywe zwierzęta: słonie czy konie, a w widowisku bierze udział kilkuset statystów. (...) Ale Giorgio Madia, reżyser, choreograf i reżyser świateł krakowskiej „Aidy", znany z realizacji na tej scenie sprzed wielu lat wspaniałego „Kopciuszka" miał inny pomysł. Jak się okazało - doskonały. Opera rozgrywa się w półmroku, w dwóch kolorach: czarnym i złotym. Można wręcz zażartować, że złota na scenie jest tak wiele, ile być może wyniosło honorarium Giuseppe Verdiego: 150 tys. franków w złocie, co na dzisiejsze pieniądze wynosi ponad 20 milionów zł. Złoto na scenie nie jest jednak jednoznaczne. W zależności od oświetlenia zmienia barwę od jasnego, wręcz białego, poprzez delikatnie różowy aż po ciemny pomarańczowy, stanowiąc kontrast wobec drugiego koloru, głębokiej czerni, mrocznej i matowej.

Plastycznie krakowska „Aida" jest zachwycająca. Jak w dawnych czasach, tak i teraz poszczególne sceny otrzymywały brawa od publiczności. Scenografia i kostiumy, których autorem jest Domenico Franchi, stawały się pięknymi obrazami, oddzielnymi dziełami sztuki. Na scenie pojawiły się ogromne, wysokie na wiele metrów walce, niczym budowle bazaltowe, otwierane, a także półokrągłe schody, które mogą prowadzić do góry lub w dół, symbolizując w ten sposób drabinę społeczną bohaterów i sytuacje, w jakiej się znaleźli.

Agnieszka Malatyńska-Stankiewicz, „Wolność i miłość ma swoją cenę", RADIO KRAKÓW

premiera
9.05.2025 r.
Opera Krakowska

MAŁOPOLSKA

Opera Krakowska

INSTYTUCJA KULTURY
WOJEWÓDZTWA
MAŁOPOLSKIEGO

70 lat

Teodor Leszetycki

Pierwsza zmarszczka

Rafał Piętka-Wodyński, Milena Sołtys-Walosik, fot. arch. Opery Krakowskiej

Teo

Filippo Penco, fot. arch. Opery Krakowskiej

Rafał Piętka-Wodyński, Edyta Pałucka, fot. arch. Opery Krakowskiej

(...) spektakl jest wynikiem porozumienia między Operą, Akademią Muzyczną im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie oraz Akademią Sztuk Pięknym im. Jana Matejki też w Krakowie. A zatem w owej śpiewogrze występują studenci z klas śpiewu, zaś pomocnicze role asystentów reżysera, scenografa i kostiumologa, w tym wypadku znakomitej Anny Sekuły, spełniają także studenci. (...)

Dekoracje, technicznie proste i bardzo skromne nabierały niezwykłych rumieńców dzięki multimedialnym animacjom wideo. Dodatkowo do orkiestry przyjęto do tego spektaklu kilku studentów wydziału instrumentalnego Akademii. Uznano zgodnie, że taka praktyka przy realizacji trudnego i skomplikowanego przedstawienia, choćby tylko z powodu łączenia w każdej roli śpiewu, mówienia scenicznego, ruchu i tańca, jest najlepszym sposobem przygotowania do zawodu.

(...) przedstawienie w duchu estetyki Federico Felliniego bawi się konwencją i ukazuje społeczne maski oraz pozory. (...)

Oby Pierwsza zmarszczka przetrwała w repertuarze Opery Krakowskiej jak najdłużej i by jak najwięcej adeptów z uczelni artystycznych mogło się przez ten spektakl przewinąć (...)

Joanna Tumiłowicz, „Pokaż swoją pierwszą zmarszczkę", MAESTRO

Z pewnością jego mocną stroną jest muzyka. Scenografia i kostiumy Anny Sekuły współgrają ze sobą, nie rażą kontrastem, podkreślają charakter dzieła. Trzeba też docenić pracę Doroty Sawki, która przetłumaczyła i zaadaptowała libretto do oczekiwań współczesnego widza, dzięki czemu opera w wielu momentach sprawia wrażenie nowoczesnej, również dzięki choreografii Violetty Suskiej i grupie baletowej. Całość spiął Włodzimierz Nurkowski, nadając operze tempo i widowiskowość.

Paweł Dybicz, „Każdy goni za młodością", E-TEATR

Już sama uwertura to osobna opowieść. Współtworzą ją pełne przepychu, dowcipne kostiumy Anny Sekuły (krynoliny, harcapy, ale i mini) oraz główny, obok protagonistów, bohater opowieści – balet – w doskonałej choreografii Violetty Suskiej. Z kolei soliści premiery to Julia Malik (Markiza), Julija Suruszkina (Juliette), Łukasz Ratajczak (Vicomte), Dawid Biwo (Firmin), a jest też niemal niemy Jacek Wróbel (Monsieur Pupitre). Wszyscy spisali się dobrze, Malik w arii ze skrzypcami solo – nawet bardzo, ale największy udział przypadł Suruszkinej, ujmującej wdzięcznymi pozami i dźwięcznymi koloraturami w scenie pikantnych amorów z Firminem.

Monika Partyk, „... swego nie znacie", RUCH MUZYCZNY

Opera Krakowska

Instytucja Kultury Województwa Małopolskiego

Małopolska

MAY 31 – AUGUST 17
2025

26.TH KRAKOW OPERA SUMMER FESTIVAL

26. 31 MAJA – 17 SIERPNIA 2025

LETNI FESTIWAL OPERY KRAKOWSKIEJ

26. Letni Festiwal Opery Krakowskiej

to ponad 25 wydarzeń, a w tym:

Gala Opery Krakowskiej

z udziałem światowych gwiazd muzyki operowej - Jonathana Tetelmana (po raz pierwszy w Polsce) i Gabrieli Legun, laureatki wokalnych konkursów i nagród, m.in. Konkursu Moniuszkowskiego i im. Ady Sari

Opera na Wawelu

trzy spektakle „Tosca", „Bona Sforza", „Aida" z udziałem znanych i cenionych solistów, m.in. Jonathana Tetelmana, Vanessy Goikoetxea, Mikołaja Zalasińskiego, Edyty Piaseckiej, Natalii Rubiś, Olesyi Petrovej i Rafała Siwka

Opera w zamkach i na festiwalach

„Bona Sforza" - Zamek w Nowym Wiśniczu i Zamek Królewski w Niepołomicach
„Nabucco" - Buskie Samorządowe Centrum Kultury w Busku-Zdroju
„Aida" i „Straszny Dwór" - Pijalnia Główna w Krynicy-Zdroju

Operetka w Ogrodzie, czyli gdzie mieszka miłość...

trzy koncerty z udziałem solistów krakowskiej sceny operowej i operetkowej w Ogrodzie Botanicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego, związane z Jubileuszem 70-lecia Opery Krakowskiej

Spektakle baletowe, koncerty, spektakle dla dzieci

„Balet to my! Pokaz pracy Studia Baletowego Opery Krakowskiej", „Bajka o rybaku i złotej rybce", „Muzyka i magia", „Wielkie arie operowe z udziałem Artura Rucińskiego i Rafała Siwka", „Zobaczyć dźwiękiem Operę"

Gabriela Legun, fot. arch. Opery Krakowskiej

Anna Plewniak, Jan Wilga, fot. arch. Opery Krakowskiej

Vanessa Goikoetxea i Jonathan Tetelman fot. arch. Opery Krakowskiej

Edyta Piasecka, fot. arch. Opery Krakowskiej

Olesya Petrova, fot. arch. Opery Krakowskiej

fot. arch. Opery Krakowskiej

Przyjechałam specjalnie na Toskę na Wawelu z powodu Jonathana Tetelmana i muszę powiedzieć, że takiego Cavaradossiego jeszcze nie słyszałam na żywo.

Rzadko się bowiem zdarza, że gwiazdy przyjeżdżają do nas w pełni swojej kariery, a właściwie w momencie wznoszącym – 37-letni tenor, urodzony w Chile, adoptowany i wychowany w Stanach Zjednoczonych, śpiewa na coraz ważniejszych scenach europejskich (...) przebojem pnie się w górę – ma wszelkie walory, nie dość, że głos jak dzwon, to jeszcze na dodatek jest wysoki, przystojny i dobry aktorsko. Do roli Cavaradossiego jest idealny: jego charyzma bardzo pasuje do niepokornego malarza. A wysokie nuty przeciągał z niesłychaną łatwością, niby był to pewien popis, ale służył też budowaniu roli. (...) trzy role główne były gościnne: Toską była Vanessa Goikoetxea, również Amerykanka, ale o korzeniach baskijskich (...) Mikołaj Zalasiński jako Scarpia był niezły aktorsko (...)

W sumie spektakl był udany (orkiestra pod batutą Piotra Sułkowskiego grając z takim solistą miała większą motywację, więc dostała skrzydeł), a wszelkie dodatkowe efekty tylko zwiększały napięcie. Dwa razy zaczynało padać, ale na szczęście drobną mżawką i szybko przestawał, parę razy dzwon z wieży zadzwonił dokładnie wpasowując się w akcję.

Dorota Szwarcman, „Gwiazdor na Wawelu", CO W DUSZY GRA

26. Letni Festiwal Opery Krakowskiej

współorganizatorzy i partnerzy

ZAMEK KRÓLEWSKI NIEPOŁOMICE

ZAMEK KRÓLEWSKI NA WAWELU

ZAMEK Wiśnicz

CENTRUM KULTURY W KRYNICY-ZDROJU

Ogród Botaniczny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1783

BSCK BUSKIE SAMORZĄDOWE CENTRUM KULTURY

Instytucje kultury, uczelnie oraz stowarzyszenia, z którymi Opera Krakowska nawiązała współpracę

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki
w Krakowie

opera europa

Krakowskie
Stowarzyszenie
Miłośników
Opery
ARIA

AKADEMIA
MUZYCZNA
IM. KRZYSZTOFA
PENDERECKIEGO
W KRAKOWIE

FILHARMONIA
im. Karola Szymanowskiego
W KRAKOWIE

Cracovia Danza

SOKOŁ
Małopolskie Centrum Kultury
INSTYTUCJA KULTURY
WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO

MOT
Małopolska Organizacja Turystyczna

MuFo
Muzeum Fotografii
w Krakowie

Wybrane premiery w nadchodzącym sezonie

Ariadna na Naxos
październik 2025

Amahl i nocni goście
listopad 2025

Music express czyli Broadway w operze
grudzień 2025

Tosca
kwiecień 2026

Wiedeńska krew
maj 2026

OPERA KRAKOWSKA

INSTYTUCJA KULTURY
WOJEWÓDZTWA
MAŁOPOLSKIEGO

70 lat

MAŁOPOLSKA

Zapraszamy do Opery Krakowskiej!

www.opera.krakow.pl

ul. Lubicz 48, 31-512 Kraków